

Sygn. akt VI U 559/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Maciej Flinik

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Marta Walińska

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2021 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: P. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 26 stycznia 2021 r., nr (...)

w sprawie: P. C.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o umorzenie należności

1/ oddała odwołanie,

2/ zasądza od odwołującego się P. C. na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt VI U 559/21

UZASADNIENIE

Odwołujący P. C. wniósł odwołanie od decyzji ZUS z dnia 26 stycznia 2021 r., którą odmówiono umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy. W/w-ny oświadczył, iż ze względów zdrowotnych uzasadnienie odwołania prześle w późniejszym terminie.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od odwołującego się na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu argumentował, iż wobec faktu, że P. C. nie spełnił niezbędnych warunków do umorzenia należności z tytułu składek (nie uiścił należności niepodlegających umorzeniu na kwotę 40 275, 05 zł, których zapłata była warunkiem umorzenia pozostałych) zaskarżoną decyzją odmówiono ich umorzenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Stan faktyczny w sprawie wydaje się bezsporny. Odwołujący P. C. złożył wniosek o umorzenie należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące działalność gospodarczą. Decyzją z dnia 9 października 2019 r. wydaną na podstawie art. 1 ust. 8 ustawy z dnia 9 listopada o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność / Dz.U. 2012 poz. 1551 / ZUS określił na dzień 23 lipca

2019 r. należności z tytułu składek, które będą podlegać umorzeniu. Decyzją tą w/w-ny został poinformowany, że warunkiem umorzenia przedmiotowych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu i że należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999r. nie objęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji z dnia 9 października 2019 r. wraz z odsetkami należnymi do dnia wpłaty włącznie zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz wydanym na jej podstawie rozporządzeniu RM z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie szczególnych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany ZUS.

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Odwołujący się P. C. nie przedstawił jakiegokolwiek rzeczowej argumentacji, która już nawet nie podważałaby, a choćby poddawała w wątpliwość zasadność zaskarżonej decyzji organu rentowego. A to na nim jako kwestionującym przedmiotową decyzję ZUS spoczywał ciężar wykazania takich okoliczności. Zgodnie bowiem z treścią art. 6 kodeksu cywilnego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, w myśl natomiast art. 232 k.p.c. (będącego procesowym uzupełnieniem powyższej regulacji) strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powyższemu obowiązkowi strona powodowa nie sprostała. Oprócz złożenia „odwołania”, oraz stwierdzenia, iż „ze względu na stan zdrowia uzasadnienie prześle w późniejszym terminie”, odwołujący nie podniósł nie tylko rzeczowych, ale jakichkolwiek argumentów podważających zasadność zaskarżonej decyzji. W ocenie sądu samo złożenie odwołania stanowiło jedynie próbę przewleczenia odsunięcia w czasie przystąpienia przez organ rentowy do egzekucji istniejących, nieuregulowanych zaległości składekowych. Nie inaczej w sytuacji nie przedstawienia przez ubezpieczonego w okresie od marca 2021 r. (wniesienie odwołania) do 31 maja 2021 r. (termin rozprawy) jakiegokolwiek stanowiska (braku ustosunkowania się do racji organu rentowego) należy ocenić powyższe gołosłowne jednozdaniowe stwierdzenie odwołującego, zgodnie z którym z uwagi na stan zdrowia (w żaden sposób nie udokumentowany) uzasadnienie prześle w późniejszym terminie (nie wiadomo jakim). W ocenie sądu powyższe postępowanie świadczy jedynie o tym, iż odwołujący nie był i nie jest w stanie przedstawić jakiegokolwiek argumentu czy zarzutu, który podważałby prawidłowość decyzji pozwanego organu rentowego.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy uznając odwołanie za bezzasadne (strona nie podniosła rzeczowych argumentów, które skutkowałyby zmianą zaskarżonej decyzji) na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach zastępstwa prawnego Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych / 2018.265 t.j. / zasądzać je od odwołującego się jako przegrywającego proces (wartość przedmiotu sporu wynosząca 17 134 zł mieszcząca się w przedziale 10 – 50 tys. zł).

Sędzia Maciej Flinik